

Babylonian Talmud Kiddushin 69a Week 1

CONTENTS

p.1: Introduction and Blessing for Study

p. 2: The Page of Talmud

p. 3: Babylonian Talmud, Kiddushin 69a (the Hebrew Text)

p.4: Babylonian Talmud, Ketubot 69a (Hebrew & English) with questions

p.7: Supplementary Texts

p.10: A Guide to the Texts

'Iron sharpens iron, so a person sharpens the wit of their friend.'

Proverbs 27:17

Introduction

Welcome back to the Alyth Chavruta project. In this series, we shall take on another *sugya* (section) of the Babylonian Talmud. The *sugya* we have chosen is from Tractate Kiddushin, which is concerned with the laws of betrothal – in this case which class of person is able to marry other classes of person. As with all *sugyot* in the Talmuds, this one begins with a Mishnah. This Mishnah lists the various classes of people who came from Babylonia, then tells us who is permitted to marry each other.

A warning: some of the contents of these texts may be difficult reading for us as modern progressive Jews. It is important to remember that Chavruta does not require us to read rabbinic literature as a source of moral authority. We can read critically, disagree with the texts and still come out with an enriched sense of our Jewish identity.

The text itself can be found here in both Hebrew only and Hebrew with translation. For those with some knowledge of Hebrew, we encourage you to attempt your own translation, but there is absolutely no expectation that you engage with the Hebrew. As usual, there is also no requirement to get to the end of the pack – we have provided more than you can get through in an hour of study, and we encourage you to focus on understanding a small amount rather than becoming confused by a greater amount.

Further resources and advice on how to get the most out of chavruta can be found in our <u>FAQs</u>. We look forward to seeing you on Thursday to share our learning with each other.

Blessing for Study

ָבָרוּךְ אַתָּה יְיָ אֶלֹהָינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתִיו, וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.

Blessed are You, our Living God, Sovereign of the universe, whose commandments make us holy, and who commands us to devote ourselves to the study of Torah.

Baruch Atah Adonai, Eloheynu Melech ha-olam, asher kidshanu b'mitzvotav, v'tzivanu la-asok b'divrev Torah.

The Page of Talmud

עין משפמ נד מצוח

םמ.

האומר פרק שלישי קידושין

ממורת חש"ם

קול א פיי פין מקלי עכדים הלכה ה עוס"ע י"ד סימן רפו ינים מעיף סלוי. קידוב מייי פעויי אטורי כיאה הלי ג חתב ללאים מיו מיוסיים

יה"ע סימן ד סעיף כ: פנדים קלי פסין פג פוס"פ י"ד סימן 171 9190 103 ר מייי פעריו מהלי איטורי ביאה הלי ד כשו ד סמג לאין אין מוס"ע יטוג לאך קו שוט ע אס"ע סימן ד סעיף כ: קון ה מייי שם הלי ב עוש"ע שם סעיף

פוס"ע אָק"ע פימו ספיף לו: בוד מייי של קלכה פו מוס"ע שם סעיף כ ג: ל ח מיי פעריו שם קלי

ר ט מייי שם הלכה יכ: ר י מיי שם הלכה יכ מוש"ע אה"ע סימן ד gerp ét;

(f) בפשטה קנקל קפלק בנה ערק: (k) רשרי אַמייכ מייק לוו. לא יכא

הנהות מהריב רנשכורו

ילאקרו בערך עודי, מק מלא דאם כנפי יכא כנפי יצא והכא ע"כ לא היה נשרי ר"ל מקמי שגשא וכפרש"י דורי דוד לכנו"ו מרכת משפעים והכרים מוה דמה הפסוק כגפו למפו להל לם הול חונה מושר בספסק וכווים גם סמ"ל פ"ג מסלי עבדים ישס"ק הריק:

תום' ר"י הזכן אין לו חיים. לפולם לכתוקלה מותר, ואפילו זקנה שאם תנשא לעבר איז הכן פתיוחם אחתו ממור. אם קדמתיך. אם שבסה יהיו annua area abasab

סאומר לשפחפו. מעוברת: סלי אם כם חורין. בגע שחרור זה אלא אי אבורת דיעבר באי גינהו. פיי הקונטרם מפי הקי הקיקחר ליה איסורא לא הוה מנסיב ליה עלה למיעבד וה"ה נמי כשא"ל זיל גנוב ואיזדבן בעבד עברי דהוה מלי לאקשויי ומי שרי להשיאו עלה אין האשה לאדוניה אין הולד לאדוניה: מאי סלמורא. היכא שתעינן לגנוב ולעשום איסורא אלא גמרא פריך שפיר עוי"ל דאי היה מקשה ליה הכי הוה מליה לשנויי דאמר ליה

זיל ומטר עלמך וכר׳ אליעור דאמר (לעיל דף יד:) אחד וה ואחד וה רבו קשו ב מיי פיא מהלי מוסר לו פפחה כנענית:

הדרו עלד האומר

האומר 🎙 לשפחתו הרי את בת חורין וולדך עבד הולד כמותה דברי ר' יוםי הגלילי וחכ"א *דבריו קיימים משום שנאמר יהאשה וילדיה תהיה לאדוניה מאי תלמודא אמר רבא אדרבי יוםי הגלילי: מתני' ר' מרפוז אומר פיכוליז

ממורין ליטהר כיצד ממזר שנשא שפחה ® הולד עבד שיחררו נמצא הבן בן חורין פרבי אליעזר אומר הרי זה עבד ממזר: גבל איבעיא להו רבי מרפון לכתחילה קאמר או דיעבד קאמר תא שמע אמרו לו לרבי מרפון מיהרת את הזכרים ולא מיהרת את הנקיבות ואי אמרת לכתחילה קאמר ממורת נמי תינסיב לעבדא עבד אין לו חיים תא שמע דאושפויכניה דרבי שמלאי ממוד הוה ואמר ליה אי אקדמתך מהרתינהו לבנך אי אמרת בשלמא לכתחילה שפיר אלא אי אמרת דיעבד מאי ניהו דמנסיב ליה עצה א ואמר ליה זיל גנוב ואיזרבן בעבד עברי ובשני דר' שמלאי עבד עברי מ' הוה והאמר מר ⁷⁰אין עבד עברי נוהג אלא בומן שהיובל נוהג אלא לאו שמע מינה רבי מרפון לכתחילה קאמר ישמע מינה אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' מרפון: רבי אליעזר אומר הרי זה עבד ממזר: אמר ר' אלעזר מאי טעמיה דרבי אליעזר דאמר קרא ילו הַלך אחר פסולו ורבנן ההוא יבישראל שנשא ממזרתי סלקא דעתך אמינא ילמשפחותם לבית אבותם כתיב אתא לו אפקיה ורבי אליעזר לאו אע"ג דכתב למשפחותם לבית אבותם אתא לו אפקיה הכא נמי אף ע"ג דכתים האשה וילדיה תהיה לאדוניה אתא לו אפקיה ורבנן כל ולד במעי שפחה כנענית כולד במעי בהמה דמי:

חדרו עלד האומר

ישרה יוחסים עלו מכבל» כהני לויי ישראלי חללי גירי וחרורי ממזירי נתיני שתוקי ואסופי יכהני לויי וישראלי מותרין לבא זה בזה ילויי ישראלי חללי גירי וחרורי מותריז לבא זה בזה ∘גירי וחרורי ∞ממזירי ונתיני שתוקי ואסופי כולם מותרין לבא זה בזה ואלו הם שתוקי "כל שהוא מכיר את אמו ואינו מביר את אביו אסופי כל שנאסף מן השוק ואינו מכיר לא את אביו ולא אמו אבא שאול היה קורא לשתוקי בדוקי: גמ" עשרה יוחסים עלו מבבל: מאי איריא דתני עלו מבבל ניתני הלכו לארץ ישראל מילתא אגב אורחיה קמ"ליי יכדתניא יוקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך מלמד שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל וארץ ישראל גבוה מכל הארצות בשלמא בית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל היינו דכתיב

עצמום ולהכי נקט זיל גנוב. והוא הדין נמי מצי לאקפויי מי שרי לאנסובי עצה למיגנב אלא מקשיא אחרם סלקיה דאי הוה מקשי ליה הא הוה מצי ליה לשטיי אלא דאמר ליה מכור עצמך לעבד עברי וכרבי אליעזר דאמר בפרק קמא ולפיל דף יד:) זה חיה רבו מוסר לו שפחה כנענים: וכאמר מר. במסכת ערכין: אלא בומן שסיובל נוסג דמלי למקרי ביה עד שנת היובל יעבוד 0 עמדים: לא יכא לו. דור אחרין הוא מושך דהכי משמע דור עשיכי לה יכה הפילו אין בו לד ממורום הלה מהוחן: כולד במעי בסמס דמי. שהין מסייחם החר הביו כלל:

הררו עלך האומר

עשרה יוססין עלו מבכל. כשעלו בני הגולה, ובנתרה מפרש לה דאשתועינן שמשפחות שבבכל מיוחסות הן שהפריש עורה כל הפסולין משם והוליכן עמו®: חללין. כהנים חללין שנולדו מפסולי כהונה: וחרורי. משוחררי: נסיני. גבעונים שמלו בימי יהושע ואמרינן ביבמות (דף פס) דוד גור עליהם: שסוקי ואסופי. מפרש להו ואויל איזוהו שמוקי כו': לויי וישראלי חללי גירי וחרורי מוסרים לכא זם כום. אבל כהנים בחללי גירי וחרורי לא שחללה בלאו וגיורת ומשוחררת בחזקת זונהש": גירי וחרורי ממזרים כו' מוחרים לבא זה כום. דקסבר קהל גרים לא איקרי קהל® ולא החהרו ממורים לגא בקהל גרים אבל לויים ישראלים בממורי לא ושפוקי ואסופי ספק ממורים הם ומוסרים להסערב

בתמורים בדאמר בנחרא ולקטו דף ענג בקהל ודאי הוא דלא יכא בקהל ספק יכא; ואינו מכיר אם אפיו. וכשקורא "פלני אבא אמו משמקחו: ברוקנ. בנחרא" מפרש ליה: גב" מילסא אגב אורסים קא משמע לג. על פי דרכו שהיה הולך ומדבר דבריו ליוססון השמיענו ולמדנו דבר סדם בליפוא דנקט ולמדנו עוד ממנו דא"י גבוה מבבל: בשלמא כים המקדש גכוה. דפמעת מינה דהא בארן יפראל מסתעי קרא:

הבנים. אלא אי אנורת. טפשא ררכי טרמק ריעבר, אכל לכתוקלה אסור, וראי רבי שמלאי לא משיאו עצה שיננוב ועבר עברי שמכרוהו בייר מותר בשמקה ולא מוכיר עצמו קלשל יוד, כן, ולהכי נקט זיל נונרב. הוא הדין ופצי לאקשויי פו שדי לאינטוכי עצה לפגב, אלא רדוה פתרין ליה רסיל כרי אליעזר האפר קשם, אמילו פוכר עצפו רבו פוסר לו שמקה כנענית. והאשר ער. בפסכת ערכון קנט, א, אין דיין עבד עברי פרב מאלים בישן שהיוכל מהבן. רקרען ביה ער שנה היובל יעבור שפר ופק וויקרא כה, פן, הלכה כתכי טרשון. הפפוד נושא שפקה אמילו לכתקלה ראטילו אימורא רדבון ליכא שלא מדו על השפקה לפפוד פפני תוכנת בניו. כוליק פוידקא הושע ואפרינו כיכפות נעח, כן רוור גזר עליהם. לבא. כהני אַרוַריְ, ששרה יוחסין שלו. כשעלו (לגולה) נבני הגולה), חללי. כהנים שנולוו פן @ המסולות לכחניה. חדורי. פשוקרים. פניני. גבעתים שפלו ביפי יהושע ואפריען ביבפ יישרולי פוחרים לשאת היה את זה. אבל חללה היא בלאו לכחו וניוות ופשוקרים ספק ושות עובד. ביי, קסבר לא אכרו כהל.

וולדך עבד: ולוס כמוס. משוחרר כדיליף בסיפה שנחמר החשה וילדיה מהיה לאדוניה בומן שהאשה לאדוניה הולד ששמלד לאדוניה

מהחי קרא דבריו קיימין: אמר רבא אררבי יוםי סגלילי. האי קרא אדרבי יוסי קאי ולדה כמוה משום שנאי כוי: מתנר יכולין ממורין ליעסר. מפסול זרעם שלא יהו בניהם ממורים: כנס עכר. ואין ממור דהא ולדה כמוה: כן חורין. ומותר בישראלית: סרי זה עבר ממור. בגמרת יליף לה טעמה: גמ׳ לכסחילה קאמר. ממור נושא שפחה דקסבר דכי כתיבם לא יהיה קדש בישראל כשר כמיב ולה בממור: או דיעבר קאמר. ממור שנשה שפחה אבל לכמחילה לא ישל דהל ישראל הוא וקרינא ביה לא יהיה קדש (דונים כנ) דמשרגמינן לא יסב גברא וגר׳ דשפחה הרי היא כבהמה וביאומיה הפקר וקדישות: טיסרם אם הוכרים. שילכן למקום שאין מכירין ויאמר עבד אני ונושא שפחה ואין מוחה בידו: ואם סנקבום לא טיסרם. אין דרך אחה לגלות ממקומה ולבקש מחבולות לינשח בסמר מאחר פים מוחין בידה אלמא ר׳ טרפון דיעבד קאמר דאי לכתחילה כיון דאין מוחין בידה ממוכם נמי מנסיב לעבד: עכר לנעני חין לו **חיים.** אינו משיחם אחר אביו דכשיב (ברקטים כב) עם החמור עם הדומה לחמור כבהמה שאין הולד כרוך אחרי האב הילכך אי מינסבא לעבדה לא מהני מידי: אי אקרמסיך אעסרסיך לפנך. אם הייתי מכירך קודם שנשאת לשה הייתי משיאך עלה למהר בניך: שפיר. שהיה אומר לו ליחח שפחה: מאי ניסו. מאי הוה אמר ליה איסורא לא היה מינסיב עלה למיעבד. ומשני דמינסיב לו עלה ואמר ליה זיל גגוב ומחדבן לעבד עברי ומהה פפחה מוסרת לך דמכרוהו כים דין רבו מוסר לו שפחה כנענית ולא מוכר

לו ממורה כהן, כ) יכמום פת, גו (יכמות פה:). ל) ניפון מה, ערפון כער, ל) (ככמיי נוסף: כמיכו, ל) יכמות פר.. 1) (כעיי נוסף: לתרך ardit (1) an or ident בארד ישראל עניסק מככלו. ל) ודרח תו, כל) ולפיל ת. וע"פ ערכן כנו ע"לו. סל ע"ל, וע"ם פוד"ה לין וונהן, לו (לקמן עג ע"לן, ל) (נרס"י סנר"ף: לפלוניו, לו ולחמן פד.ו. ליה, ונדצ"ל היה סצי לשינויי ליקן, ש) נוע"ע מוסי לעיל עו ע"ל ד"ה ואדר והשטן. ש) נמצ"ל מן הפטולון. וכ"ק נוס"י סנור"ף).

תורה אור השפם ן, אם אדניו יהן לו אשה הלודה לו בנים או בנת האשה הילדיה mış תהנה לארגיה והוא נגא . לא יבא ממזר בסכל נים דור אַשרי לא יבא לו בקובל יה וברים כג ג 3. נשא את ראש בני לבית למשפחתם במרבר ר כ 4. כי יפלא ממה דבר למשפט כין דם לדם כין דין לדין וכין נגע לנגע דברי ריבת בּשְּאֵריִרּ סמת הגלית אל הפסום

מוסף רש"י

הולד כמותה. מפוקרה דבריו החמה. וכולד תלמודא. קרק מסמע מפי מר יוטי הגלילי, דהולדום הולכין דמשמע דהולדום הו אחר האם ניייו. מהג (פרסין כפון, אלא בזמן שהיוכל מהג. דנעינן אים אל משפחתו ששונו

ARR INCH שכית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל. וקמת ועלים אל המקום. שמע מינה לון לך פיר כלרן שראל שאין ירושלים נפיק סעריך קרי עלייה מסס

The Hebrew Text

מתנ׳ עֲשָּׂרָה יוֹחָסִין עָלוּ מִבֶּבֶל, כַּהְנִי, לְוִיֵּי, יִשְׂרְאֵלֵי, הֲלְלֵי, גַּרִי, וַחֲרוּרֵי, מַתְּרִים לְבוֹא זֶה בָזֶה. מַמְזֵרִי, נְתִינֵי, שְׁתוּקֵי, וַאֲסוּפִּי. כַּהְנֵי לְוִיֵּי וְיִשְׂרְאֵלֵי, מֻתְּרִים לְבוֹא זֶה בָּזֶה. גַרִי וַחֲרוּרֵי מַמְזֵרִי לְנִיֵּי יִשְּׂרְאֵלֵי חֲלָלִי גַּרִי וַחְרוּרֵי, מֻתְּרִים לְבוֹא זֶה בָּזֶה. גַרִי וַחְרוּרֵי מַמְזֵרִי וְנְתִינֵי שְׁתוּקֵי וַאֲסוּפִי, כַּלְם מֻתְּרִין לְבוֹא זֶה בָזֶה. וְאֵלוּ הֵם שְׁתוּקִי, כֹּל שְׁנָאֶסֶף מִן הַשׁוּק שָׁהוּא מַכִּיר אֶת אָמוֹ וְאֵינוֹ מַכִּיר אֶת אָבִיו. וַאֲסוּפֵי, כֹּל שֶׁנָּאֶסֵף מִן הַשׁוּק וְאֵינוֹ מַכִּיר לֹא אָבִיו וְלֹא אִמוֹ. אַבָּא שָׁאוּל הָיָה קוֹרֵא לִשְׁתוּקִי, בְּדוּקֵי:

The Hebrew Text with English Translation

מתנ׳ עֲשָׂרָה יוֹחָסִין עָלוּ מִבָּבֶל, כַּהֲנִי, לְוִיֵּי, יִשְׂרְאֵלֵי, חֲלָלֵי, גֵּרִי, וַחֲרוּרֵי, מַמִזֵרִי, נִתִינֵי, שָׁתוּקֵי, וַאֲסוּפֵי.

THE MISHNAH: Ten lineages went up from Babylonia: *Kohanei*, Levi'ei, Yisraelei, Chalulei, Gerei, Mamzerei, Netinei, Shetukei, and Asufei.

Questions

1. What is meant here by 'lineages'?

¹ Kohanei is the plural of Kohen, which is usually translated as 'priest'.

Page | 4

² Levi'ei is the plural of Levi, a member of the tribe of Levi, who were the assistants to the priests (the Kohanei, who were a specific group from the tribe of Levi, descended from Aaron).

³ *Yisraelei* is the plural of *Yisrael*, which denotes every Israelite who is not a priest or a Levite.

⁴ Chalulei is the plural of Chalul, which is usually translated as 'a disqualified priest'.

⁵ Gerei is the plural of Ger, which has a number of possible meanings. In biblical texts, ger simply means 'foreign', but in rabbinic texts it is translated as 'convert' – in others words someone who is foreign but also part of the Jewish people.

⁶ Charurei is the plural of Charur, which is usually translated as 'a freed slave'.

⁷ Mamzerei is the plural of Mamzer, which is a largely misunderstood category. Often it is translated as 'bastard' with the associated connotations of having been born outside of wedlock. Today, Jewish law is clear that a Mamzer is only created from a forbidden relationship (i.e. either incest or adultery). In rabbinic literature there is disagreement as to whether someone with a Jewish mother and a non-Jewish father is a mamzer.

⁸ *Netinei* is the plural of *Netin*, referring to a group of Canaanites who allied themselves to the Israelites in the time of Joshua (see Joshua 9:1-27).

⁹ Shetukei is explained in the mishnah that follows, but the root of the word is שתק, which means 'to be silent'.

¹⁰ Asufei is explained in the mishnah that follows, but the root of the word is אסף, which means 'to gather'.

- 2. How many of these 'lineages' had you heard of before? Do they have good or bad associations or connotations?
- 3. To which historical period does this passage refer?

The Talmud continues:

בַּהָנֵי לְוִיֵּי וְיִשְּׂרְאֵלֵי, מֻתָּרִים לְבוֹא זֶה בָזֶה.

לְוַיֵּי יִשְׂרָאֵלֵי חֲלָלֵי גֵּרִי וַחֲרוּרֵי, מֻתְּרִים לְבוֹא זֶה בָּזֶה.

ַגַרי וַחֲרוּרֵי מַמְזֵרִי וּנְתִינֵי שְׁתוּקֵי וַאֲסוּפֵי, כַּלָּם מֻתְּרִין לָבוֹא זֶה בָזֶה .

ָוְאֵלוּ הֵם שְׁתוּקֵי, כֹּל שֶׁהוּא מַכִּיר אֶת אִמּוֹ וְאֵינוֹ מַכִּיר אֶת אָבִיו.

וַאֲסוּפֵי, כֹּל שֶׁנֶּאֱסַף מִן הַשׁוּק וְאֵינוֹ מַכִּיר לֹא אָבִיו וְלֹא אִמוֹ.

אַבָּא שָׁאוּל הָיָה קוֹרֵא לִשְׁתוּקֵי, בְּדוּקֵי:

Kohanei, Levi'ei and Israelei are permitted to marry each other.

Levi'ei, Yisraelei, Chalulei, Gerei, and Charurei are permitted to marry each other.

Gerei, Charurei, Mamzerei and Netinei, Shetukei and Asurei, are all permitted to marry each other.

And these are the *Shetukei*. Anyone who knows who their mother is and does not know who their father is.

And the *Asurei*. Anyone who is gathered in from the marketplace and does not know who their mother or father is.

Abba Shaul¹¹ would call Shetukei bedukei.¹²

¹¹ Little is known about Abba Shaul except that he was a rabbi in the Land of Israel in the middle of the Second Century CE.

¹² Bedukei is the plural of baduk, which comes from the root בדק, which means 'to inspect/investigate/examine'.

Questions

- 1. Why permit certain groups of people to marry one another?
- 2. If they are not specifically permitted to marry here, are they still permitted or are they forbidden? (A look at the previous mishnah (Kiddushin 3:12) on page 7 might be helpful.)
- 3. What is the significance of Abba Shaul's alternative naming of the *Shetukei* as *bedukei*?
- 4. Look at the parallel text from Tosefta on page 8. What differences can you find with the Mishnah above?
- 5. Look at parallel text from the Venice printing of the Babylonian Talmud on page 9. What differences can you find with our (Vilna) printing? How might these differences change our understanding?

Supplementary Texts

Mishnah Kiddushin 3:12

כָּל מָקוֹם שָׁיֵשׁ קִדּוּשִׁין וְאֵין עֲבֵרָה, הַוָּלָד הוֹלֵךְ אַחַר הַזָּכָר. וְאֵיזֶה, זוֹ כֹהֵגַת לִוִיָּה וִיִשִּׂרָאֵלִית שֵׁנִּשָּאת לְכֹהֵן וּלְלֵוִי וּלִיִשְׂרָאֵל.

ְּוְכֶל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ קִדּוּשִׁין וְיֵשׁ עֲבֵרָה, הַוָּלָד הוֹלֵךְ אַחַר הַפָּגוּם. וְאֵיזוֹ, זוֹ אַלְמָנָה לְכֹהֵן נָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וַחֲלוּצָה לְכֹהֵן הֶדְיוֹט, מַמְזֶרֶת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל, בַּת יִשְׂרָאֵל לְמַמְזֵר וּלְנָתִין.

וְכָל מִי שָׁאֵין לָהּ עָלָיו קּדּוּשִׁין אֲבָל יֶשׁ לָהּ עַל אֲחֵרִים קּדּושִׁין, הַוָּלָד מַמְזֵר. וְאֵיזֶה, זֶה הַבָּא עַל אַחַת מִכָּל הָעֲרִיוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה.

ְּכָל מִי שֶׁאֵין לָהּ לֹא עָלָיו וְלֹא עַל אֲחֵרִים קִדּוּשִׁין, הַוָּלָד כְמוֹתָהּ. וְאֵיזֶה, זֶה וְלַד שִׁפְחָה וְנָכְרִית:

Any instance in which marriage is permitted without transgression, the offspring follows the male. And this is a *Kohenet, Levi'ah* or a *Yisraelit* who is married to a *Kohen, Levi* or *Yisrael.*¹³

Any instance in which marriage is permitted but there is transgression, the offspring follows the defective one. And these are: a widow who is married to a *Kohen Gadol*;¹⁴ a divorced woman or a *chalutzah* who is married to an ordinary *Kohen*;¹⁵ a *Mamzeret* or a *Netinah* who is married to a *Yisrael*;¹⁶ a *Bat Yisrael* who is married to a *Mamzer* or a *Netin*.

And anyone whose marriage is not permitted but would be permitted to another, the offspring is a *Mamzer*. And these are anyone who has sex with someone in a way forbidden in the Torah.

ız

¹³ Kohenet, Levi'ah and Yisraelit are the feminine equivalents of Kohen, Levi and Yisrael.

¹⁴ The Kohen Gadol was the High Priest.

¹⁵ A *chalutzah* is a woman whose husband dies without having any children by any of his wives but who declines to enter into levirate marriage with his surviving brother.

¹⁶ Mamzeret and Netinah are the feminine equivalents of Mamzer and Netin.

And anyone who is not permitted to marry anyone, the offspring is like her. And these are the offspring of a female slave or a foreign woman.

Tosefta Kiddushin 5:1

גירי וחרורי ממזרי ונתיני שתוקי ואסופי וכל האסורין לבא בקהל מותרים לבא זה בזה דברי ר"מ

ר' יהודה אומר ד' קהלות הן קהל כהנים קהל לוים קהל ישראל קהל גרים והשאר מותרים לבא זה בזה

וחכ״א שלש קהלות הן קהל כהנים קהל לוים קהל ישראל

ר׳ אליעזר אומר כל האסורין בקהל ודאן בודאן מותר ודאן בספקן ספיקן בודאן וספיקן בספיקן אסור.

Gerei, Charurei, Mamzerei, Netinei, Shetukei and *Asufei*, and anyone who is forbidden from marring into the congregation, is permitted to marry each other. These are the words of Rabbi Meir.

Rabbi Yehudah says, 'There are 4 congregations: the congregation of *Kohanim*, the congregation of *Levi'im*, the congregation of *Yisael*, the congregation of *Gerim*. And the remainder are permitted to marry each other.'

And the Sages say, 'There are three congregations: the congregation of *Kohanim*, the congregation of *Levi'im*, the congregation of *Yisrael*.'

Rabbi Eliezer says, '[With regard to] anyone who is forbidden from the congregation: a person of certain identity is permitted to marry another of certain identity; a person of certain identity is not allowed to marry a person of doubtful identity, and two people of doubtful identity are not allowed to marry.'

The Venice Printing of Babylonian Talmud, Kiddushin 69a

עשרה יוחסים עלו מבבל כחני לויי ישראלי חללי גירי וחרורי ממזירי נתיני שתוקי ואסופי

כהני לווי וישראלי מותרי לבא בקהל

ולוי ישראלי חללי גירי וחרורי מותרים לבוא בקהל זה בזה רבי יהודה אוסר

גירי וחרורי ממזירי ונתיני שתוקי ואסופי כולם מותרין לבוא זה בזה

אילו הם שתוקי כל הוא מכיר את אמו ואינו מכיר את אביו

אסופי כל שנאסף מן השוק ואינו מכיר לא את אביו ולא אמו אבא שאול היה קורא לשתוקי בדוקי

Ten lineages went up from Babylonia: Kohanei, Levi'ei, Yisraelei, Chalulei, Gerei, Charurei, Mamzerei, Netinei, Shetukei, and Asufei.

Kohanei, Levi'ei and Israelei are permitted to marry in the congregation.

Levi'ei, Yisraelei, Chalulei, Gerei, and Charurei are permitted into the congregation to marry each other. Rabbi Yehudah forbids it.

Gerei, Charurei, Mamzerei and Netinei, Shetukei and Asurei, are all permitted to marry each other.

And these are the *Shetukei*. Anyone who knows who their mother is and does not know who their father is.

And the *Asurei*. Anyone who is gathered in from the marketplace and does not know who their mother or father is.

Abba Shaul would call Shetukei bedukei.

A Guide to the Texts

The Mishnah is a Jewish legal code from approximately 200 CE, containing legal rulings and disputes of the sages which are written down there for the first time. It is the first part of what is called the 'Oral Law', which for traditional Jews is just as authoritative as the Written Law (the Tanach). The Mishnah is divided into six 'orders', and each order is divided into tractates. Tractate Ketubot is included in the order of *Nashim* (Women), and deals with issues of marriage.

Tosefta is a longer work than the Mishnah, though it has the same structure, and is believed to have been written at approximately the same time. There is much scholarly debate as to the relationship between the two texts. Some argue that Tosefta constitutes the first commentary on the Mishnah, since it often expands on basic statements made in the Mishnah. Others have argued that the Mishnah followed Tosefta as a simplification. Yet others have claimed that both the Mishnah and Tosefta emerged from an earlier text that did not survive.

The **Babylonian Talmud** (also known simply as The Talmud or *Bavli*) is a commentary on the Mishnah from Babylonia, containing the discussions of rabbis from the period just after the Mishnah was finished (around 200 CE), until it was finally redacted in approximately 700 CE.

The **Babylonian Talmud** exists in a number of printings as well as in various handwritten manuscripts (some full and others only partial). One of the complete printings was the **Venice** edition, which was printed by Daniel Bomberg in 1519-1523. The version that is used most widely today and is printed in this source pack is known as the **Vilna Shas**, and was first printed in the Nineteenth Century.

HAPPY STUDYING!

If you have any further questions, please be in touch with Rabbi Elliott

acp@alyth.org.uk

0208 457 8782